

Τελευτῶν παρατηρῶ, ὅτι αἱ βραχεῖαι μέν, ἀλλ' ἐν τούτοις λίαν χαρακτηριστικαὶ περιγραφαὶ τοῦ Παρθενίου παρὰ Διοσκορίδην καὶ Πλινίῳ μόνον εἰς τὴν Parietaria δύνανται νὰ ἐφαρμοσθῶσι. Καὶ ὁ μὲν Διοσκορίδης λέγει : «Καυλία δὲ ἔχει λεπτά, ὑπέρυθρα· φύλλα δμοια λινοξώστει¹ δασέα· περὶ δὲ τοὺς καυλούς, οἷονει σπέρματα τραχέα, ἀντιλαμβανόμενα τῶν ἴματίων. Ὁ δὲ Πλίνιος λέγει βραχύτατα : «Folio similis ocimo, nigrior tantum», δηλ. ἔχον φύλλα παρόμοια τῷ Βασιλικῷ (*Ocimum Basilicum Linn.*), ἀλλὰ μελαμψότερα.

'Ἐκ τούτων ἐσχημάτισα τὴν ἀκλόνητον πεποιθησιν, ὅτι τὸ Παρθένιον τῶν ἀρχαίων ταυτίζεται πρὸς τὴν Parietaria Judaica Linn.

'En Αθήναις Ιανουαρ. 1896.

¹ Λινόζωστις :οῦ Διοσκορίδου εἶνε ἡ *Mercurialis annua* L.

